

for at tillægge disse Mænds Meninger og deres Fremstillinger en større Vægt end dem, som ere komne fra den anden Side. — Ligesaa forholder det sig, naar Spørgsmaalet bliver om Forstaelsen af Tractaterne. Jeg kan, uden Hensyn til hvad der er anført fra forskjellige Sider, ikke finde, at disse Tractater oplydes fuldstændigt, naar Kongelovens Arvesølge ikke ophæves. Jeg kan ikke, efter min bedste Fortolkningsskunst, finde Andet i disse Tractater, end at Kongelovens Arvesølge derefter maa ophæves. Men, vilde jeg nu for et Dieblisk antage, at det Modsatte var Tilfældet, saa kommer jeg naturligvis til at spørge om Nødvendigheden af at tage det Kongelige Budskab, som det foreligger, og denne Nødvendighed har for mig været aldeles klar. Fra den Side, hvorfra man har bestridt det Kongelige Budskab i sin nærværende Form, fra den Side har jeg nærmest søgt at lade mig belære af de ærede Medlemmer af Rigsdagen, som tidligere have været i Ministeriet, og som jeg altsaa har maattet forudsætte at være mere inde i de Forhold, hvorpaa Sagen kommer saa meget an, og som vi Andre ikke kunne have en saadan Indsigt i, og jeg har derfor søgt nærmest at hente min Oplysning om denne Sag fra de ærede Folkethingsmænd for Frederiksborg Amts 1ste (Clausen) og 4de Valgkreds (Madvig) samt for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad); en høitæret Folkethingsmand har jeg ogsaa taget med, fordi jeg under Forhandlingerne har hørt, at han af Regjeringen har været specielt brugt netop i disse Sager, Folkethingsmanden for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (S. G. Larsen). Jeg havde nu ventet, at der med Hensyn til Nødvendigheden af at gaae ind eller ikke gaae ind paa det kongelige Budskab hos dem maatte være Enighed; havde de været enige om, at der ingen Nødvendighed forelå, vilde det have bidraget meget

til at svække min Tro paa en saadan Nødvendighed, men det har jeg fundet, at de ikke vare. Den ærede Folkethingsmand for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds har bestemt benægtet en saadan Nødvendigheds Tilstedeværelse, og gjentagne Gange udtalt, at han troede, at, naar Regjeringen henvendte sig til Stormagterne i dette Spørgsmaal, vilde Stormagterne finde sig i, at vi holdt os til den første Deel af Budskabet og udelukkede den anden. Nu maatte vistnok den ærede Rigsdagsmands Erfaring fra den Tid han var i Regjeringen, styrke hans Ord om den Tilbøielighed, som han mener der findes hos Stormagterne til at søie sig efter Forestillinger fra dansk Side (Hør!), og derfor har jeg meget beklaget, at den ærede Rigsdagsmand ikke sad længere i Ministeriet (Hør!); thi jeg antager, at hans Forestillinger til Stormagterne virkelig kunde bringe dem til at indromme en saadan Udstillelse af de to Hoveddele i det kongelige Budskab (Hør!); men en anden Rigsdagsmand, som ogsaa har været i Regjeringen, og har været der længere og senere end den førstnævnte Rigsdagsmand, nemlig Rigsdagsmanden for Frederiksborgs Amts 4de Valgkreds (Madvig) har tvertimod udtalt, at der for ham nu er en absolut Nødvendighed tilstede til at antage det kongelige Budskab. Han har yttret, at han vel troer, at man paa et tidligere Stadium maaskee kunde have udvirket dette; men for Dieblicket anseer han det for absolut nødvendigt at tage Budskabet, som det er. — Det Samme har den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad), om muligt i endnu stærkere Udtryk, erklæret. Men, naar det er Tilfældet med disse Mænd, der have været og ere langt mere inde i disse Forhold end vi Andre, naar de ere saaa enige om Beskaffenheden af en saadan Nødvendighed, maae vi naturligvis være henviste til at søge yderligere Oplysninger andetsteds.